

וקנא את אשתו והיא נטמאה. וכי יש אמת ברוח טמאה? אלא באדם מצד עץ טוב ורע, שם יצר הרע, נחש. בזמן שיש לאדם אשה יפה בכל מעשים טובים, שנאמר בה (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה, ליצר הרע יש קנאה, כמו שלמדנו שקנא אדם על אשתו, עד שפתה אותה וגרם לה מיתה. ולפעמים שולט עליה בעברות ומטמא אותה ונעשית נבלה.

ויצר הרע מצד ימין שלו, דרגת ישמעאל, נקרא נחש. ומצד שמאלו דרגת עשו, סמאל, נקרא כלב, ממנה של גיהנם שצווח הב הב. זהו שפתוב (משלי) לעלוקה שתי בנות הב. ובכצונו לאכל נשמה טמאה באש שלו, גיהנם. ועבר עליו רוח טמאה וקנא את אשתו באמת, והיא נטמאה.

ובגנינה אתמר, (ויקרא כא) וכת איש כהן - זה מיכאל - פי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. ושם נשרפת אותה זקמא, ומתלבנת היא ממנו ככסף שמתלבן באש, ואותה עפרת של זקמא נשרפת, ונעשית עפר ונאבדת.

כמו זה ישראל, כשהם מחללים את התורה, הקדוש ברוך הוא מכניס אותם לגלות בני עשו ובני ישמעאל שפתח שעבודם, שדרגתם כל"ב ונח"ש, ונדונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצורף הפסוף וכבחון הזקב. זהו שפתוב (זכריה יג) וצרפתים כצורף את הפסוף ובחנתים כבחון את הזקב, עד שיתקיים בהם, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשגל ילבינו.

ועין טוב ורע, בגללו נאמר (שמות

דא, ברוח שקרא וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ותנינא, ועבר עליו וגו', וקנא את אשתו והיא נטמאה. וכי אית קושטא ברוח מסאבא. אלא כבר נש מסטרא דאילנא דטוב ורע, תמן יצר הרע, נחש. בזמנא דאית לבר נש אתתא שפירא, בכל עובדין טבין, דאתמר בה (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה. יצר הרע אית ליה קנאה, כגוונא דאשפחנא דקני אדם על אנתייה, עד דפתי לה, וגרם לה מיתה. ולזמנין שליט עלה בחובין, ומסאב לה, והא אתעבידת נבלה.

ויצר הרע, מסטרא דימינא, דיליה, דרגא דישמעאל, אתקרי נחש. ומסטרא דשמאלא, דרגיה דעשו סמאל"ל, אתקרי כלב, ממנא דגיהנם דצווח הב הב, הדא הוא דכתיב, (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב, ובכרעותא דיליה למיכל נשמתא מסאבא, בנורא דיליה, גיהנם. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו בקשוט, והיא נטמאה.

ובגנינה אתמר, (ויקרא כא) וכת איש כהן, דא מיכאל, פי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. ותמן אתוקדת ההיא זוקמא, ואתלבנת איהי מגיה, ככסף דאתלבן בנורא, וההיא עופרת דזוקמא אתוקד, ואתעביד עפר, ואתאביד.

כגוונא דא בישראל, כד אינון מחללין אורייתא, קדשא בריהו הוא ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגזיהו כל"ב ונח"ש, ואתדנו תמן, וכחון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצורף הפסוף וכבחון הזקב, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצורף את הפסוף ובחנתים כבחון את הזקב, עד דיתקיים בהו, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשגל ילבינו.

ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויורהו יי עץ וישלף אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהו

(טו) ויורהו ה' עץ וישלף אל המים וימתקו המים וגו'. משום